

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Vale[n]tino ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. cxxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse february occurrētibus. Fo. lxx.

fuisse illarū: hoc marini lucru purabat. Hunc cum dies mortis egredi de corpore vigeret cōueniunt multi: vt tam sancte aīe de mūdo recedenti suas aīas cōmendarent. Quorū alij circa eius lectulū consistētes corporeis oculis angelos ingrediēs viderūt: sed dicere quicq̄ nō poterūt: alij oīno nīl viderūt. Et hī ergo qui viderant: et qui nīl penit? cōspererāt: vno oēs tū moze percussī fugierūt: nullusq̄ illic assistere eomortēte potuit: vt palā daref intelligi: que illa egrediēs sc̄rā aīa susciperet: cuius egressus nemo mortaliū ferre potuisset. Hec gregorius.

De sc̄o Valēntino ep̄o et martyre. Ep̄. cxxij.

Valentinus ep̄us ic̄try

rañ. i vrbē romana martyrium passus est. Nam cū crato quidā ciuis ar̄hēnēsi. orator cōspicuis grece et latine lingue perit? Rome clarus haberetur: tresq̄ haberet discipulos cōcīnes nobiles ar̄hēnēsi. scilicet proculū p̄hebū et apollonū secū in vrbē perorātes: contigit filiū eius ceremonē tanta egritudine per triennū detineat: vt incuruatus dorso caput circa genua deflexum teneret: et nisi portaret ab alijs se oīno mouere nō posset. Cū autē nullus medicorū eidez subuenire potuisset: extitit quidā tribun? frontonius: qui germanā suā asseruit per quendam valentīnū ic̄try: ep̄m a similit̄ passione liberatā. Quē craton p̄ quosdā nobiles amicos suos ad se romā acceruit: et vt filiū suū sanaret sicut et germanā tribuni sanauerat instāri? supplicauit. Promittens ei dimidiū suarū facultatum: si filiū suū redderet sibi sanū. Sanctus hō eius diuitias contēpsit: sed pauperibus dandis persuasit: nīlūq̄ aliud ab eo petijt: nisi vt in xpm crederet: et filius eius salutē p̄ciperet. Qui dū se cū omni familia et tribus eius discipulis fidē xpi percepturos p̄mitteret: si filium eius curaret: ingressus valēntinus cū filio cratonis cubiculū: tota nocte in oratōe p̄seuerauit. Et circa mediā noctē subito lux maxima in cubiculo effulsi: et ceremon sanatus cū ep̄o psalle re cepit. Et facto manē valentinus puerū patri erectū restituit atq̄ cratonē cum vxore et filio et omni eius familia: necnō proculū p̄hebū et apollonū baptizauit: et in fide diligētē instruxit. Ceremon autē discipulus eius effectus ep̄m predicantē sequebatur. Cū autē prefati cratonis discipuli xpm predicando multos conuerterēt: et valentinus ep̄us plurima miraculorū signa faceret: senatores romani inuidia accensī eo q̄ p̄pter istos multi deorū cultū deserebāt: valentīnū ep̄iscopū detineri fecerunt: et virgis cesus eo q̄ sacrificare nollet placido vrbis prefecto tradiderunt. Qui ip̄m in arca custodia reclusit: et mediā nocte populum timentem illum in ip̄o carcere decollari fecit. Eius corpus proculus p̄hebū et apollonius noctu rapuerunt: et

ad ciuitatem ic̄tryanē. deferentes in suburbano ciuitatis honeste sepulture tradiderunt: vbi cum in dei laudibus iugiter persisterent tēra gentilibus traditi sunt licentio consulari. Qui sciens eos a multis populorū insignib? dilectos: noctis medio iussit eos sibi presentari: et immolare dñs recusantes capitali sententia clādestine puniri. Gratius de ciuitate illa discessit: et quo abiret nemini reuelauit. Quorum corpa a quodā abundio presbytero iuxta corp? sancti Valentini tumulata fuerunt. Passio horum recollitur decimo sexto kalendas martij.

De sancto Valēntino presbytero et martyre Ep̄. cxxij.

Valentinus presbyter et

martyr. Romē passus est sub claudio imperatore. Quē imperator de christiānitate accusatū teneri fecit in vinculis duob? dieb?. Dein de sibi in amphitheatro p̄ntatū interrogauit: cur deos nō adoraret. Sc̄r̄s hō christi fidem constanter multis rationibus verissimam comprobauit et omnes deos gentium confutauit: in tantum vt imperator ip̄m de sapientia cōmendaret. Verum dum calphurnius prefectus assistens claudio diceret imperatorē seductū: timentis imperator populi astantis cōfusionem animo immutatus valentīnum tradidit asterio principi: vt eum in domum suam adductum pariter tractaret: et ip̄m ad deorū sacrificia suaderet. Eum autem sanctus domum principis introisset: et christum lumen verum innocasset: vt domum asterij illuminaret: dixit ei asterius: q̄ quia christum lumen appellauerat si filiam eius adoptiuam cecam illuminare in christi nomine posset: ip̄e cum omni eius familia christo crederet. Sanctus autem presbyter oratione facta puellas illuminauit et asterium cum omni domo sua et filia conuertit et baptizauit. Que cum audisset claudius iussit asterium et puellam atq̄ omnem eius familiam reneri: ipsosq̄ cunctos ad ciuitatem ostiā missos per diuersa tormēta vita presente priuari. Quod cum valentīnum iussit fustibus cedi: et contentem christum via flaminia adducum capite truncari. Eius corporis a quadam matrona sauinella collectum in eodē loco sepultum est. xv kalendas martij.

De sanctis Basso et Antonino et socijs martyribus. Ep̄. cxxij.

Bassus: antonius: p̄

rotolicus: tyron presbyter: moyses: bastianus: agathon: dionysius et amonius apud alexandriam passi sunt. Quorum bassus: antonius et protolicus pro christi nominis cōfessione in mare demersi sunt. Tyron hō presbyter: moyses